

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1745-4/2

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

1535 Budapest, Pf. 773.

Érkezett:

2022 OKT 04.

e-mail

Példány:

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

Tárgy: Hiánypótlási felhívás teljesítésével egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panasz a Kúria Pfv. V.20.917/2021/8. ügyszámú ítéletével szemben

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1745-3/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **dr. Gremesperger Gábor** ügyvéd (Gremesperger Ügyvédi Iroda, [redacted])

[redacted] szám alatti társaság képviseletében és megbízásából, az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában konkretizált alkotmánybírósági hatáskörre vonatkozóan, az ugyanott megállapított indítványozói jogosultság alapján, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül, az alábbiak szerint előterjesztett,

alkotmányjogi panaszt

nyújtjuk be.

Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1745-3/2022. számon folyamatban levő ügyben 2022. augusztus 29. napján kelt, általunk 2022. szeptember 05. napján átvett levelében **tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótlási felhívást bocsátott ki, amelyet jelen beadványunkban kívánunk teljesíteni.**

Alkotmányjogi panaszunkat a hiánypótlási felhívás teljesítése körében megfogalmazott válaszukkal egységes szerkezetbe foglaltuk tekintettel arra, hogy álláspontunk szerint érveink kizárólag együttesen foghatnak helyt. A hiánypótlási felhívás okán általunk megfogalmazottakat (az Indokolásunk 2. alfejezetének e) – g) pontját) jelen beadványunkban *dőlt betűvel* szedtük.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Pfv. V.20.917/2021/8. ügyszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani és az ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdés alkalmazásával megsemmisíteni szíveskedjen.

Kezdeményezzük egyidejűleg a támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján, mivel a döntés végrehajtása [redacted] lyos és helyrehozhatatlan kárt vagy hátrányt okozna.

I. A támadott döntés

A Kúria csatolt ítéletében szereplő tényállásból (ami ehelyütt részleteiben nem ismételünk meg) látható, hogy a [redacted] mára kedvező elsőfokú ítéletet a másodfokon eljáró törvényszék iratellenesen, indokolási kötelezettségének nem megfelelően eleget téve megváltoztatta. A Kúria a

felülvizsgálati kérelemben jelzett jogi – köztük alkotmányossági – jellegű – érveket figyelmen kívül hagyva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (Ügyrend) alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntésével szemben lehet alkotmányjogi panaszt benyújtani, mely – többek között – a megkérdőjelezett határozatot hatályában fenntartja, vagy a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz.

A Kúria a jogerős döntést hatályában fenntartotta. Ez álláspontunk szerint megalapozza az alkotmányjogi panasz benyújtásának lehetőségét.

II. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései

Indítványunkban az Alaptörvény következő cikkeinek sérelmét állítjuk:

Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdés

„(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés első mondata: „(1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz...”.

Az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetében foglalt I. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

INDOKOLÁSUNK

Az Abtv. 27. § az alábbiak szerint rendelkezik:

„27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütköztően korlátozza, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

1. Az indítványozók személyes érintettsége, valamint a bírói döntés, továbbá a 27. § a) és b) pontjában foglalt elvárások

a) A [REDACTED] félként jelenik meg az eljárásban, azaz a Kúria döntése közvetlenül érinti. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése szerint

„(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,
 b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy
 c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.”

b) Álláspontunk szerint – az alábbiakban előterjesztett érvek alapján – az indítványozó esetében megvalósul az a helyzet, hogy „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés” az „Alaptörvényben biztosított jogát sérti”, és „a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

ba) A Kúria döntése végleges, az ügy érdemében hozott döntés, továbbá a felülvizsgálati döntés ellen jogorvoslatnak helye nincs. Azaz: a jogorvoslati lehetőségek kimerítettek.

bb) Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét indítványunk további részében törekszünk igazolni.

2. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, az alapvető alkotmányjogi kérdés, illetve a tartalmi alaptörvény-ellenességet alátámasztó érvek és azok indokolása

a) Az Abtv. 29. § szerint „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”.

b) Álláspontunk szerint a 29. §-ban foglaltak az indítvány vonatkozásában megvalósulnak. A *bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-sérelem* álláspontunk szerint igazolható azzal, hogy a Kúria – a felülvizsgálati kérelem tartalmának önkényes értelmezésével, egy margószámon – a [42] margószámon – belüli, önmagával is ellentmondó indokolással a tisztességes eljárás olyan tartalmi kérdéseit érinti – és esetünkben meg is sértette –, amelyek egy része az eddigi alkotmánybírói gyakorlatban sem feltétlenül jelenhetett meg. A bírósági eljárás olyan módja, hogy az eljáró fórum tetszés szerint hagy figyelmen kívül a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, jogszabályi hivatkozással alátámasztott érveket, illetve a jogszabálysértést akként értékeli, hogy az azért nem releváns, mert egy szerződés értelmezésével kapcsolatos érvelés támasztja alá, olyan szinten teszi vagy teheti önkényessé a bírósági eljárást, hogy az jelen ügyben és a jövőbeli ügyekre vonatkozóan is – a kiszámíthatatlan elbírálási gyakorlat, „válogatási technika” miatt – a tisztességes eljárás követelményével ellentétes. Az Alkotmánybíróságnak ezen indítvány elbírálásával lehetősége nyílik arra, hogy az Alaptörvény 28. cikkének megfelelő módon állítsa helyre jelen ügyben és a jövőbeli ügyekben is a Kúria gyakorlatát, hogy az az alkotmányossági szempontok kötelező figyelembevételével alakítsa döntését.

c) Az Alaptörvény XXVIII. cikkének hivatkozott bekezdése szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a *jogait és kötelezettségeit* törvény által felállított, független és pártatlan bíróság *tisztességes és nyilvános tárgyaláson*, ésszerű határidőn belül bírálja el”.

Az Alkotmánybíróság a 3251/2019. (X. 30.) AB határozat összegezte a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos elvi álláspontját.

[42] 2.1. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában foglalta össze, amelyet utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] megerősített és továbbfejlesztett.

[43] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján (az Abtv. 27. §-án) alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]).

[44] 2.2. A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ezzel egyezően hangsúlyozza az EJEB is gyakorlatában, hogy az „eljárás egészér” veszi figyelembe, vagyis akkor állapítja meg, hogy sérült a tisztességes tárgyaláshoz való jog [EJEE 6. cikk (1) bekezdés], ha a lefolytatott eljárás egészében nem felelt meg a tisztességes tárgyalás követelményeinek. Egyes eljárási hibák önmagukban nem feltétlen vezetnek az eljárás „tisztességtelenségére” [Barbera, Messegue és Jabardo kontra Spanyolország (10590/83), 1988. december 6., 89. bekezdés; *Mirilasbuli kontra Oroszország* (6293/04), 2008. december 11., 165. bekezdés].

[45] Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntésében esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.]. Ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt (részjogosítványt), amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}.

[46] Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági eljárás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek észszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint polgári perekben is része a tisztességes eljárásnak, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 116, 118.; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

[47] Az Alkotmánybíróság e követelményeket a peres eljárás mellett irányadónak tekinti – az adott eljárás sajátosságaihoz igazodóan – a bírósági nemperes eljárásokban is {3064/2019. (III. 29.) AB határozat; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat; 3179/2018. (VI. 8.) AB határozat; 3241/2017. (X. 10.) AB határozat}.

[48] Emellett fontos kiemelni azt is, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog nemcsak az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályihoz is igazodik. Ebből következően nem feltétlenül ugyanazokat a garanciákat jelenti minden eljárási szakban {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]}.

[49] Összességében az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mind a peres, mind a nemperes bírósági eljárásban irányadónak tekinti, ugyanakkor az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat mindig az adott eljárásfajta keretein belül vizsgálja. Az Alkotmánybíróság jellemzően az adott eljárás egészének a figyelembevételével értékeli, hogy az eljárás tisztességes volt-e. Az alkotmányossági vizsgálat során ugyanakkor nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelmények nem ugyanazokat a garanciákat jelentik az egyes bírósági szakokban (pl. elsőfokú eljárás, rendes és rendkívüli jogorvoslati szak). Az Alkotmánybíróság ezért a tisztességes bírósági eljárásból fakadó követelményeket mindig az adott eljárásfajta és eljárási szak sajátosságaihoz igazodóan értékeli.

d) A Kúria a b) pontban már jelzett módon meghozott ítéletével sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mivel indokolási kötelezettségének nem megfelelően tesz eleget, részben egyenesen elhagyva

azt. Álláspontunk szerint az indokolási kötelezettség nem teljesül önmagában azzal, hogy az eljáró bírói fórum az ítélet rendelkező részével összefüggésben rögzít valamilyen érvelést, hanem az indokolásnak teljeskörűnek kell lennie (azaz a felülvizsgálati kérelemben foglalt valamennyi érvre érdemben kell reagálnia), továbbá ellentmondásmentesnek kell lennie (ellentétben a kúriai ítélet [42] margószámában foglaltakkal).

A Kúria szerint „a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja”. Maga a kúriai döntés rögzíti, hogy „a felperes a felülvizsgálati kérelem elején felsorolta a megsértett jogszabályi rendelkezéseket” – [42] margószám –, majd önmagával ellentmondásban kimondja, hogy „de a felülvizsgálati kérelemnek a jogi álláspontját kifejtő részében két kivétellel ... nem tüntette fel, hogy az érvelése melyik jogszabályhely megsértésére vonatkozik”. Álláspontunk szerint akkor, ha a kérelem felsorolja a megsértett jogszabályi rendelkezéseket, fogalmilag sem fordulhat elő, hogy nem tüntette fel, hogy érvelése melyik jogszabályhely megsértésére vonatkozik.

A Kúria ítélete arra tekintettel, hogy önmagával is ellentmondva nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelem egy részét, majd arra hivatkozással nem döntött érdemben a kérelem tartalmáról, hogy az álláspontja szerint nem jogszabálysértésre hivatkozott, hanem a perbeli szerződés értelmezése miatt tartotta jogszabálysértőnek, megsértette a tisztességes eljárás követelményét. A kérelem tartalmáról való, csupán részleges döntés, az indokolási kötelezettség formálissá válása, valamint az, hogy önkényes értelmezéssel az érvek egy részét nem jogszabálysértésre való hivatkozásként, hanem szerződésértelmezési problémaként kezeli, álláspontunk szerint a tisztességes eljárás követelményével ellentétes. Mindezzel a Kúria abban a vonatkozásban is alap törvény-ellenesen járt el, hogy a másodfokon eljáró bíróság igazoltan iratellenes és hiányos, nem megfelelő indokolását nem az alapjogi környezetbe beágyazva vizsgálta, így nem érvényesítette azt a követelményt, hogy az ügy elbírálásakor annak alapjogi vonatkozásait (így a tisztességes eljárás követelményét) is figyelembe kell venni.

Álláspontunk szerint a Kúria erre vonatkozóan sem tett eleget indokolási kötelezettségének.

e) Tisztában vagyunk azzal, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Testület nem negyedfokú bíróság, azaz nem vizsgálja a bizonyítékok bírói mérlegelésének, értékelésének kérdését, és azt sem, hogy a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, valamint, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket.

Amiben az Alkotmánybíróság fenti érvét erre az ügyre vonatkozóan részletezhetőnek véljük – és ez egyben alapvető alkotmányjogi kérdés – az a bírói indokolás, mérlegelés vonatkozásában megjelenő „mérték” kérdése, azaz a bizonyítékok, érvek értékelésének hibás volta VAGY esetlegesen teljes elmaradása, illetve egyértelműen önmagával való ellenessége. Utóbbi esetekben álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság nem hagyhatja figyelmen kívül azt, hogy e vonatkozásban nem a bizonyítékok bírói értékelését kéri vizsgálni az indítványozó, hanem az egyértelműen fennálló, az indokolásban egyértelműen megjelenő ellentétet. Ez ugyanis nem is éri el a vizsgálat szükségességét, hanem egyszerű ténymegállapítás kérdése. Véleményünk szerint, ha a bírói döntésben egyértelmű ellentmondás mutatkozik (mint ahogy a fentiekben jeleztük), az olyan mértékben sérti a jogbiztonság elvét és egyben a tisztességes eljárás, a megfelelő indokolás alkotmányi követelményét, ami eléri a megsemmisítéshez szükséges mértéket, és azt a helyzetet keletkezteti, hogy az Alkotmánybíróság kitéphet a vizsgálati szükségesség köréből (amit nem végez ilyen esetben), mivel egyértelműen kizárólag az ellentét tényét kell megállapítani, és ennek következményeként dönteni tud a megsemmisítés kérdésében.

A bírói döntésben felmerülő ellentmondás olyan mértékben sérti a tisztességes eljárás követelményét, ami véleményünk szerint megalapozza az érdemi alkotmányossági vizsgálat lehetőségét. Analógiaként hivatkozunk az

Alkotmánybíróság korabeli megállapítására a jogszabályok ellentmondása esetére vonatkozóan: ha két azonos szintű jogszabályi rendelkezés között ellentét van, akkor az Alkotmánybíróság nem tekinti ezt önmagában alkotmányértőnek, és az ellentét feloldása a jogalkalmazó feladata, mivel az azonos szintű normák ütközésének tartalmi alkotmányellenességgel is kell párosulnia ahhoz, hogy az Alkotmánybíróság normakontroll eljárásában felülvizsgálhatóak legyenek és megsemmisíthetők legyenek¹. Viszont amennyiben ugyanazon a jogszabályon belül merül fel ellentét, az Alkotmánybíróság szerint ez olyan mértékben sérti a jogbiztonságot, hogy megsemmisítési alapot keletkeztet².

Véleményünk szerint ez a konkrét ügy lehetőséget kínál az Alkotmánybíróságnak a fenti gyakorlata továbbfejlesztésére azáltal, hogy elválasztja a bírói döntésen belül annak kérdését, hogy a döntés indokolása miként veszi figyelembe a bizonyítékokat, helyesen mérlegel-e stb. (mivel ezzel negyedfokú bírósággá válna); és azt az esetet, amikor az indokolás teljesen hiányzik vagy egyértelműen, vizsgálat nélkül is megállapíthatóan ellentmondásos. Utóbbi esetben a tisztességes eljárás (illetve az általunk ebben az eljárásban nem hivatkozható jogbiztonság elve) elérheti azt az alkotmányossági sérelemszintet, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányossági kontrollt gyakorolhat anélkül, hogy negyedfokú fórummá válna az adott bírósági eljárásban.

f) A tisztességes eljáráshoz való jog hivatkozásának alapja álláspontunk szerint nem csupán anyagi jogi jogszabály-sértés lehet, hanem eljárásjogi jogszabálysértés is. Az eljárásjogi szabályok betartásának nem lehet kisebb szerepe az adott eljárásban, mint az anyagi jogi rendelkezések megfelelő alkalmazásának. Ebből adódóan, amennyiben a bíróságoknak nem a mérlegelési jogkörben hozott érvelését, nem a bírói jogértelmezést vitató, hanem egyértelműen ténykérdésre vonatkozó jogsérelmet állít a panaszos (azaz esetünkben mi), akkor úgy véljük, a tisztességes eljárás alaptörvényi előírása csak abban az esetben érvényesíthető, ha az Alkotmánybíróság erre tekintettel van, és a ténykérdést szóvá tevő, a bizonyítékokkal ellentétes döntést kifogásoló állítást érdemben vizsgálja. (Ismét jelezzük: nem a bírói mérlegelést, jogértelmezést vitató kérdéssről van szó). Ellenkező esetben a bíróságok nyugodt szívvel hozhatnak az irattellenes, bizonyítékokkal ellentétes döntést, és a felülvizsgálatot végző fórum ugyanilyen módon hagyhatja figyelmen kívül ezt, mivel az Alkotmánybíróság döntésétől – érdemi vizsgálat hiányában – nem kell tartanunk. Véleményünk szerint – ami az indítványunk befogadhatóságát is igazolja – az Alkotmánybíróság ilyen esetben nem válik negyedfokú bírósággá, mivel Alaptörvényben foglalt alapvető jog érvényesítéséhez vizsgálta mérlegelést nem igénylő kérdést. Ennek hiányában az alaptörvényi alapjog kiüresedik, érvényesíthetetlen lesz.

A fentiek alapján véleményünk szerint a Kúria megsértette az Alaptörvény tisztességes eljárással kapcsolatos előírásait.

g) Mindennek következtében a jelen indítványozót jelentős anyagi hátrány érte, ami a tulajdonhoz való jogát biztosító alaptörvényi rendelkezést is sérti: a XIII. cikk (1) bekezdés első mondatának vonatkozó része szerint ugyanis „(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz...”. Alkotmányjogi panaszunk indokaként így a rendelkezés sérelmét is állítjuk.

A másodfokú bíróság döntése következtében a [REDACTED] nek több, mint harmincemillió Ft kiadása keletkezett, a tévesen értékelt bizonyítékok és téves jogértelmezés miatt a kiadás a [REDACTED] vagyonát csökkenti. A tulajdonhoz való jog sérelme abban is megjelenik, hogy ez a jelentős anyagi hátrány a másodfokú bíróság hibás döntéséből adódik és ezáltal kiüresíti a tulajdonhoz való jog e részét. Az Alkotmánybíróság gyakorlata – így például 25/2021. (VIII. 11.) AB határozat – szerint a tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont, illetve kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi. Esetünkben a szerződés helyes értelmezése alapján a [REDACTED] megszerzett tulajdonát a bírói döntés elvonta, emiatt azt kiüresítette, mivel, bár értékelnie kellett volna ennek az alapjognak a szerepét a perben, azt a Kúria elmulasztotta. Erre figyelemmel a tisztességes eljárás fentebb kifejtett sérelme a tulajdonjog kiüresítéséhez is vezetett, ami alaptörvény-ellenessége eredményezett.

¹ 35/1991. (VI. 20.) AB határozat.

² 21/1993. (IV. 2.) AB határozat.

A 3197/2022. (IV. 29.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „az Alkotmánybíróság megítélése szerint kizárólag érdemi vizsgálat keretében állapítható meg, hogy az indítványozót mint vagyonkezelőt a jelen ügy egyedi sajátosságaira tekintettel megilleti-e egyáltalán az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog, és amennyiben igen, a kúriai jogértelmezés kiterjesztette-e az indítványozó tulajdonhoz való jogát, és ezzel összefüggésben pedig végső soron alkotmányjogilag védtelenné tette-e a nemzeti vagyont. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével, érdemben bírálta el”.

Erre figyelemmel úgy véljük, hogy az Alkotmánybíróság ebben az ügyben éltet ugyanazzal a befogadási megoldással, mivel esetünkben is a hibás kúriai jogértelmezés tényszerű vizsgálata szükséges ahhoz, hogy a tulajdonhoz való alapjog sérelmét az Alkotmánybíróság megalapozottan bírálhassa el.

Erre tekintettel is kérjük az indítvány érdemi elbírálását és a tulajdonhoz való alapjog sérelmének megállapítását is.

3. Az egyéb formai feltételek

1. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján, „Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani”. Indítványunkat így az első fokon eljáró bíróságnál terjesztettük elő. Figyelemmel arra, hogy indítványunkban a Kúria döntését támadjuk, az indítványt a Kúriánál is előterjesztettük.

2. Indítványunk tartalmazza az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdésében a „határozott kérelemmel” kapcsolatosan felsorolt kötelező tartalmi elemeket, mivel magában foglalja

- az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § szerinti, az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozói jogosultságra vonatkozó hivatkozást,
- az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,
- az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést,
- az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit,
- az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével,
- a kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére, az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

3. Mivel a támadott bírósági döntést 2022 május 19-én kézbesítették, indítványunk az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt elvárást teljesíti: a döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, írásban nyújtottuk be.

Az indítványunkban foglalt érvek alapján kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a támadott kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és azt semmisítse meg.

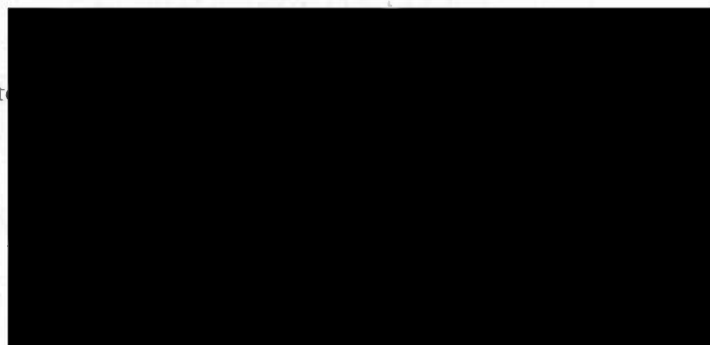
Az Abtv. 52. § (5) bekezdésének megfelelően kijelentjük, hogy adataink kezeléséhez **hozzájárulunk**. Kijelentjük továbbá, hogy az indítványban szereplő személyes adataink nyilvánosságra hozatalához **nem járulunk hozzá**.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. §-a alapján indítványomhoz csatoljuk az ügyfelünk által adott, az Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozó meghatalmazást.

Mellékletek: -

Budapest, 2022. október 04.

Tisztelett

Gremsperger Ügyvédi Iroda

Dr. Gremsperger Gábor
irodavezető ügyvéd